

[Socialministeren.]

Foreninger ikke noget godt Øje til. Det ærede Medlem vilde heller ikke have det, hvis han kendte Forholdene nøjere; men det kan vi jo tale nærmere om. Jeg tror, at vi nok naar til en Formulering, der aabner Mulighed for det rimelige Samarbejde og giver en vis Adgang til at kvæle Entreprenører paa dette Omraade.

Med Hensyn til den Kritik, der er rejst med Hensyn til Administrationens Omordning, den formentlige Overlæsselse af de overordnede Myndigheder, Forsørgelseskommunens Bortfald og den nye Refusionsordning, har jeg ikke alene af Hensyn til Tiden, men ogsaa fordi den ærede Ordfører Hr. H. P. Hansen netop var Formand for det Udvalg, der enstemmigt har formuleret disse Bestemmelser, som jeg næsten slavisk har fulgt, bedt denne sidste om at svare. Jeg skal derfor her nøjst med nogle faa Bemærkninger, idet jeg ogsaa henviser til den ærede Ordfører Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre)s Udtalelser netop om disse Spørgsmaal. Hvorfor dog være saa ensidig i sin Kritik, at man ikke samtidig med at paa-pege Forøgelsen af det kommunale Arbejde fremhæver, hvad det ærede Medlem Hr. Krag dog ikke har Lov til at glemme som Socialpolitiker, den uhyre Lettelse i det nuværende Arbejde: Bortfald af Forsørgelseskommunen, af Begreberne hvilende Erhvervelse af Forsørgelsesret, Fødselsnotering og af Anmeldelses- og Refusionsopgørelserne; en saa stor Lettelse, at et æret Medlem af Venstre, med hvem jeg netop forleden Dag talte, og som havde været Sogneraadmedlem i en lang Række af Aar, udtrykkelig sagde til mig, at efter hans Erfaring i en mindre Landkommune var der ikke nogen som helst Tvivl om, at de Lettelser, jeg havde foretaget ved at lave hele Forsørgelses- og Refusionsapparatet om, langt oversteg de forøgede Byrder, en mindre Landkommune vilde faa (*Pinholt*: Det passer ikke). Det passer, at han har sagt det. Om det ærede Medlem Hr. Pinholt, der ikke i mange Aar har været Sogneraadmedlem, ikke tror, det passer, ved jeg ikke. Men selv om det ikke skulde passe, har mit Formaal heller ikke været at gøre Livet saa let og behageligt for Sogneraadformændene som muligt, men saa trygt for de fattige som muligt. Under alle Omstændigheder er det en saa væsentlig Lettelse af overflødig og meningsløst Arbejde til Fordel for Arbejdet med Menne-sker, at man maa være meget lidt kyndig for ikke at se det og i alt Fald ganske ukyndig for at kunne se bort fra det. Men jeg

forstaar jo paa det ærede Medlem, at det ogsaa er her; man skal sætte ind. (*Pinholt*: Jeg har nogen Erfaring). Jeg har mere. Men derom kan vi jo ikke her fortsætte Diskussionen, ellers vilde jeg forfærdelig gerne. Noget andet er, at der kan være noget i, hvad jeg tror, den ærede Ordfører Hr. C. J. F. Sven sagde, at man muligvis kan finde et noget mere smidigt Administrationssystem end det, der er opbygget gennem Reglerne i § 27, for meget ens for alle Kommunetyper. Men det kan vi jo forhandle om.

Overfor særlig flere ærede Ordføreres Betæneligheder ved i Loven stadig at se Ordet Socialministeren, hvorved jeg forstaar, at de tænker paa min langvarige Forbliven i dette Embede, og overfor Bemærkningerne om Regereri, om kommunalt Selvstyre o. s. v. vil jeg blot sige, at naar Socialministeriet og Socialministeren, forekommer særlig hyppigt, er det blot, fordi det er en helt ny Ordning, hvor der som altid skal gives nye Regler paa en Mængde forskellige Omraader af den øverste administrative Instans. Man kunde lige saa godt, hvis man kender Forslaget om offentlig Forsorg, sige, at jeg har indskrænket Ministeriets Myndighedsomraade ved i flere Tilfælde at lade Amtmanden eller Kommunerne selv og Landsnævnet for Børneforsorg være højeste Instans. Kun i enkelte Tilfælde har jeg foretaget en Udvidelse. Men her gælder det ganske vist ogsaa enten vigtige Spørgsmaal som Børnebidragenes Ensartethed eller Spørgsmaal, der for den enkelte Borger er af ganske særlig Betydning, fordi det berører hans almindelige Retsstilling, hans Udsmidning af Folkeforsikringen eller lignende.

Det ærede Medlem Hr. Krag's Skildring af Socialministeriets Overlæsselse og det ærede Medlem Hr. C. J. F. Svens Skildring af Embedsstyret og det sociale Udvalgs forfærdelige Arbejde var i Grunden ganske overdrevne, ligesom det ærede Medlem Hr. Krag's Udtalelser om Labyrinth og Korthuse og alt det øvrige Billedstof, han brugte. Det kan vel give Stof til glimrende Overskrifter i en vis Del af Pressen, men det svarer ikke til Virkeligheden, som den kommer til at se ud ved loyal Gennemførelse af dette Forslag. Dertil ved jeg for meget om Kommunernes Administration. Noget andet er, at vi kan forhandle paa mange Punkter om at finde en lempeligere Form.

Om det nye Institut, Laan hos Kommunen, har der jo været megen Diskussion og mange divergerende Anskuelser, og Fingrene klør paa mig af Iver efter at kaste